

स्तरेति” या० सृष्ट्येवाक्यत्वात् । अक्षसुक्तम् “गन्धेष्य-
क्षशान् शयां शाकं सांसं पयोदधि । मणिमत्स्यौ गृहं
धान्यं याह्यमेतदुपस्थितम् । मधूदकं फलं मूलमेधांस्य
भयदक्षिणा अभ्युदातानि याह्याणि” काठख० ।
तैत्तिरेषामेवायाचिताहृतानां याह्यता नान्येषाम् । एव च
चण्डालादितोऽपि शयादिभिन्नानासु पठौ कितानामपि
अप्रतिपाह्यता । शूद्रादिप्रतिपाह्यनिषेधसु अनापद्येव,
आपदि तु तस्य कर्तव्यता ‘याजनाध्यापने नित्य’ क्रियेते
संख्तात्मनाम् । प्रतिपाह्यस्तु क्रियते शूद्रादिपाह्यन्तजन्मन्”
इति “अट्टचिकर्षितः सौदक्षिमं घर्ष्मं समाचरेत् सर्वतः
प्रतिपाह्यायात् ब्राह्मणस्त्वन्यं गतः” इति मनुना तस्या-
भ्यरुज्ञानात् । तत्र स्तेनात् द्रव्यं कथं चिदपि न प्रतिपाह्यत्
“बोऽदत्तादायिनोहस्तात् लिङ्गेत ब्राह्मणोधनम् याज-
नाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तर्थैर्य सः” या० उत्तोः आपदि
शूद्रधनस्य याह्यत्वेऽपि यज्ञार्थतया न याह्यता “न
यज्ञार्थं धनं शूद्रादिप्रोलिङ्गेत कर्हिदिति” मनुना कर्हि-
चिदप्येन आपद्यपि तस्य निषेधात् ‘ये शूद्रादिपाह्यस्यार्थ-
भग्निहोत्रसुपासते क्वत्विजस्ते हि शूद्राणां ब्रह्मवादिषु
गहिता” इति मनूक्ते च । तत्र द्रव्यविशेषे प्रतिपाह्यनिषेधः ।
“सृष्टशयाह्ययाही न युनमानवोभवेदिति” पुरा० । “शस्त्रं
विस्तं सुरा चाप्रतिपाह्या ब्राह्मणानामन्येषाच्च” वर्णितो
विस्तं सुवर्णम्” “सद्यमदेयमपेयमनिप्राह्यमिति” ति० त०
उश० । “मणिवासोगवादीनां प्रतिपाहै सावित्रपटोत्तरं जपेत्
पञ्चरात्रं, सध्यमे द्वादशरात्रं” पयोव्रतः शतसहस्रमसत्-
प्रतिपाहे” हारी० “हिरण्यं भूमिसद्गं गामश्च वासस्तिलान्
दृष्टम् । अविद्वान् प्रतिपाह्यानो भर्त्तीभवति दारुत्” मनुः०
अविद्वानित्युक्तेः विदुषो न दोषाय । “किं करिष्यत्सौ
मूढोऽप्त्यनुभयतोसुखीम् । सहस्रं वारुणाः पाशाः चुर-
धारासमन्विताः पूर्णे वर्षसहस्रे तु पाश एकः प्रसुच्यते ।
एतामवस्थां प्राप्नोति ऋच्छन्मुभवतोसुखीमिति म० पु० ।
एतस्य विद्विहृदविषये निषिद्धता दृष्टाजिनादीनां तु
अप्राह्यशक्ते हृष्टुः उक्ता । देवकालाविशेषे च प्रतिपाह्य
स्यामय प्रतिपाह्यता “न तीर्थे प्रतिपाह्यायात् पुराणे-
व्यायतनेषु च । निमित्तेषु च सर्वेषु अप्रमत्तोदभवेद्विजः “तीरे
प्रतिपाह्यस्याज्यो घर्ष्मस्य विक्रय” इति प्रा० त० पु० ।
‘पाणीय’ पायसं भैक्षं दृष्टं लवणमेव च । हस्तदत्तं न
शृण्णीयात् लल्लं गोमासमज्ञयौ” इति का० ख० ।
‘तत्त्वेकं उक्तं दद्यात् प्रतिपाह्यायाद्वा स हि खन्नानाय

पूर्वेषा” भित्येन ज्येष्ठपुत्रदानप्रतिपाह्योर्निषेधेन तस्या-
प्रतिपाह्यता । तथा “न स्त्री उक्तं दद्यात् प्रति-
पाह्यायाद्वा अन्यतात् भर्तुरिति” स्तृते: भर्तुरुज्ञा-
मन्तरेण स्त्रियाः उत्तराप्रतिपाह्यता । परितोषार्थं
विश्वाप्यह्येण तु न दोषः । न प्रतिपाह्य यज्ञात्
पुत्र० । प्रतिपाह्यद्रव्यादानान वधौ शौकरिकादौ
चण्डालादौ च यु० । “न भोज्याच्च अप्रतिपाह्या”
इति प्रागुक्तुरुमन्तुवाक्यम् । “प्रायश्चित्तद्रव्यप्राह्येण दोष”
इति प्रा० ख० ।

अप्रतिपाह्यति० नास्ति प्रतिष्ठः प्रतिष्ठात्कोऽस्य । १ प्रतिष्ठात्क
शून्ये अप्रतिबद्धे “यस्तु उःखसमायुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ।
तद्जोऽप्रतिष्ठं विद्यात् सततं हारि देहिनामिति” मनुः०

अप्रतिवृद्धति० प्रतिमतः इन्हं विरोधं स्वर्णां वा अत्या० स०
न० त० । १ प्रतिसर्वाशून्ये “त्वामपतिमकर्माण्यमप्रतिवृद्ध-
माह्ये” रामा० । प्रतिवृद्धः सहचरः । २ तच्छून्ये च
“सोऽहं वनमिदं प्राप्नोनिर्जनं” लक्षणान्वितः । सीतया
चाप्रतिवृद्धं” इति रामा० ।

अप्रतिपक्षति० नास्ति प्रतिपक्षः विपक्षः सदृशे वा यस्य ।
१ विपक्षहीने २ असदृशे च ।

अप्रतिपक्षति स्त्री प्रतिपक्षः कर्तव्यतानिश्चयः अभावे न०
त० । इतिकर्तव्यतानिश्चयाभावे “अप्रतिपक्षतिविहृत्वानि
चेन्द्रियाणि” काद० । २ निश्चयाभावे ३ अस्त्रीकारे
४ अप्रह्येण ५ शून्याभावे “उत्तरस्याप्रतिपक्षतिप्रतिभेति”
गौ० स्त० । न० ब० । ६ तच्छून्ये त्रिंशि० ।

अप्रतिपदति० प्रतिपद्यते जानाति प्रति-पद-क्रिया० त० ।
विकले “सर्वदेवेभ्यो प्रतिपदम्” य० ३०,८ । “अप्रतिपदं
विकलमिति” वेददी० ।

अप्रतिपक्षति० न० त० । १ अन्तर्माते २ अन्तर्मीकृते च ।

अप्रतिबद्धति० नास्ति प्रतिबद्धः प्रतिपक्षो यस्य । १ अति-
अप्रतिभति० नास्ति प्रतिभा यस्य । १ प्रतिभाशून्ये०

२ अप्रगल्भे० ३ स्फुर्तिशून्यै० ४ प्रत्युत्पक्षिमतिशून्यै०
५ अष्ट॒ दैलजिते च । [प्रवले २ विपक्षहीने च ।

अप्रतिभाति स्त्री अभावे न० त० । वादिप्रतिवादिनोर्वादे प्रष्ठते
वादिनोऽवाचितदोषोऽवारणोपायज्ञानेऽपि तत्काल॑ प्रति-
वादिनः १ शून्याभावस्थे नियन्त्रयानमेदे “उत्तरस्या
प्रतिपक्षतिप्रतिभेति” गौ० स्त० । २ प्रगल्भताभावे च ।